

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

IV. Quod abstinendum sit episcopis ab omni dati acceptione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

Γερέ τῷ ἀπόχεταν τὸν Ἐπικό-
πος πάσης δοσοληψίας.

Οὐ μήρυξ τῆς ἐκκλησίας Γαῦλος ὁ
ζεῖος Δότοσολος οἰονεὶ κανόνα ποὺς Τοῖς
Εφεσίων πρεσβυτέροις, μᾶλλον ἢ πα-
πὶ εἰρηπιῷ πληρώματι, οὐτες ἡ θρ-
ησιδῶν εἰπὼν· Σέγνελον, η̄ χεισον,
η̄ μιασμοιος οὐδενὸς ἐπεθύμησα· πα-
τει ωτέμξα ιμμῖν, ὅτι κοπωλητας δεῖ
διπλασιεύεσθαι τὴν ἀδενοιώτων·
μακάρει@ ιησούμδρο@ ρ̄ διδόνα.
διὸ καὶ ημεῖς μαζηπευθέντες παρ' αὐ-
τῇ, οὐτέλουν, μιδόλως αἴρεσονερδᾶς
Ἐπικοεῖαντι Ἐπικοπον, πεφαστό-
μηρ@ πεφαστές ἐν ἀμδρίας, ἀ-
παγένειν χεισού@, η̄ Σέγνελον, η̄ ἔπε-
ρ@ εἶδος τὸν ὕστ' αὐτὸν πελοπῶτας
Ἐπικοποις, η̄ κλιεισοις, η̄ μεναχοι.
Φησὶ γρ̄ ὁ Δότοσολος· ἀδικοι βασι-
λέαν θεοῦ οὐ κληρονομήσοιτο. καὶ, ἐπ
οφέλει τὰ πέντα τοῖς ζωνεδοις θωσ-
εισεν, δλ̄@ ζωνεις τοῖς πέντοις. εἰ πο-
σων δὲ ἀπάγμισον χεισοῦν η̄ ἐπέρου π-
νος εἴδοις, η̄ διὰ παναἰσιον διερ-
θεῖν ἀπέργων τῆς λειτουργίας, ἐν αἴρο-
εισαν πνὰ τὴν ὕστ' αὐτὸν κληεικάν,
η̄ σεπλὸν ναὸν κλείων, μη̄ γίνεσθαι σ-
απλ ταῦτα τῷ θεοδλειτουργίας, εἰς αἰα-
θητα πλεὶς ἐαυτὸν μανίαν Ἐπιπέμπων,
αἰαθητος ὄντως θεῖ, καὶ τῇ παντο-
πανίᾳ ὑποκείσεται, καὶ Ἐπισχέντα
ὁ πόνος αὐτὸν ὅπλη πλεὶς κεφαλῶν αὐ-
τῆς, ὡς παραβάσιον συντλῆς θεοῦ καὶ
τὴν Δότοσολικῶν διατάξεων. Φραγ-
γέλλει γρ̄ καὶ Γέζης η̄ κορυφαῖα τὴν
Δότοσθλων ἀκρότης· ποιμανήσετε ρ̄ συ-
ιμμῖν ποιμνιον τῷ θεοῦ μη̄ αἰαγνασθῶ,
δλ̄ ἐκοστώς καὶ θεόν· μη̄ αἴρεσονερ-

*Quod abstinentum sit episcopis
ab omni dati acceptione.*

Prædictor ecclesiæ Paulus
diuinus apostolus ac si Cano-
nem ponens Ephesiorum pre-
sbyteris, imo vero & omni sa-
craæ multitudini, ita fiducia-
liter perhibuit dicens: *Argen-* Ad. 20.
tum, aut aurum, aut vestem nul-
linus concupisi: omnia ostendi vo-
bis, quoniam sic laborantes oportet
suscipere infirmos: beatius exi-
stims dare. Propter quod &
nos edociti ab eo definimus, nul-
latenus episcopum turpis lucri
gratia excogitare ad excusan-
das excusationes in peccatis, &
expetere aurum vel argentum
aut aliam speciem ab episco-
pis, vel clericis, aut monachis
qui sub ipso sunt. Ait enim A-
postolus: *Iniqui regnum Dei non* i. Cor. 6.
possidebunt: Et, Non debent filii
parentibus thesaurozare, sed pa-
rentes filii. Quisquis ergo pro-
pter exactiōnē auri vel alte-
rius cuiuslibet speciei, aut pro-
pter propriū * vitium inuen-
tus fuerit coercens a ministe-
rio, vel sequestrans aliquem
clericorum qui sub se degunt,
aut venerabile templum clau-
dens, ne in eo Dei ministeria
celebrentur, ad insensata suam
transmittens insaniam, insensat-
us veraciter est; ac per hoc, si-
mili poenæ eo subiecto, conuer-
tatur dolor eius in caput eius, vt
in transgressorē mandati Dei
& mandatorū apostolicorū.
Præcipit enim & Petrus prin-
cipalis apostolorū summitas:
Pascite qui in vobis est gregem i. Pet. 5.
Dei non coacte, sed spontanee se-
cundum Deum: non turpis lucri

gratia, sed prompte: neque ut dominantes in clero, sed forma facti gregis: & cum apparuerit princeps pastorum, percipientis immarcescibilem gloria coronam.

V.

*Quod qui exprobrant clericis, eo
quod ordinati sunt in ecclesia
sine datis, * epitimio
subiacent.*

Peccatum ad mortem est, quando quidam peccantes incorrecti persistunt. Hoc vero deterius est, si & arroganter elati insurgunt aduersus pietatem & veritatem; & præferentes mammona Dei obedientiae, nullatenus regularibus eius præceptis intendunt. In his non est Dominus Deus, nisi humiliati a proprio resipuerint fortasse excessu. Oportet enim eos magis accedere ad Deum, & cum contrito corde remissionem huius peccati & indulgentiam petere, & non gloriari in illicito dato. Iuxta enim est Dominus his qui tribulato sunt corde. Eos igitur qui gloriantur se per dationem auri ordinatos in ecclesia, & in hac maligna consuetudine qua alienat a Deo & omni sacerdotio, sperant; & ex hoc impudenti facie & non operto ore exprobrabilibus verbis eos qui ob virtutem vitæ a sancto Spiritu electi & constituti sine datione auri sunt, inhonorant; primo quidem nouissimum gradum accipere sui ordinis definiimus: quod si permanserint, per epitimum corrigitur. Si vero quis claruerit super consecratione hoc aliquando faciens, efficiatur secundum apo-

lœs, ἀλλὰ ταρθύμως μηδὲ ὡς κα-
τηνεγένοντες θνήτοις κατέχεται, ἀλλὰ πά-
ποι μνόμοι τῆς ποιμανίου· καὶ Φιλι-
εργοῦντος τῆς δέχομένδην ποιμεῖσθε[¶]
ἀμδραπίνον τῆς δέξιης τέφηνον.

ε!

Ον Καὶ οὐειδίζοντες τὸν κληρονόις, διὰ
τὸ πεπέχθαι σὺν ἐκκλησίᾳ χωρεῖ
δόσεως, ἀπημίας ἵσσονται.

Αμδρπία τοῦς δακατῶν δέσποιν, ὅταν
πνὲς ἀμδρπαντος ἀδιόρθωτοι μηρώσι.
Ἐντὸς τούτου χειρον, εἴναι τὸ ξαχμλιώντες
κατέξανται τὸ δυσεβεῖας ἐπὶ δλη-
θίας, ἐπὶ προπράμοις[¶] μαρμαντεῖ
τὸ θεοῦ ιπανοῦς, ἐπὶ τὸν κανονικῶν ἀντί[¶]
διατάξεων μὴ διεχόμοις. Νοὶ σὺ τού-
τοις ἐντὸς εἰσιν καλεούσθεος εἴμην ποιη-
τηνωδέντες τῆς ιδίου σφαλματος αι-
νήψωσι. Καὶ γάρ μᾶλλον αὐτοῖς προσέρ-
χεδαι τῷ θεῷ, καὶ μηδὲ σωτηρεύμενοις
καρδίας τὸν αἵρεσιν πούτους διάμριμα-
τες Καὶ τὸ συγχωρον αἰτεῖσθαι, οὐχὶ σα-
ρωτέσθαι τῇ αἰτίᾳ ψόδῳ. Ἐγὼ γέ τοι
καλεούσθοις σωτηρεύμενοις τῇ καρ-
δίᾳ. Τὸν οὐκ ἐγκαυχωμόις διὰ δό-
σεως χειρός πεπέχθαι σὺν τῇ ἐκκλησίᾳ,
καὶ ταῦτη τῇ πονηρᾷ σωηδείᾳ ἐπελ-
θοντας τῷ δλλοτερούσῃ διπλῷ τῷ θεοῦ
καὶ πάσοις ιερωσινέσ, καὶ σὺ πούτου
αναγδεῖτερον πούτῳ καὶ μαθεικαλύπτῳ
σόμεν οὐειδίσκοις λόγοις τὸν διάδε-
πλων βίου τὸν τῆς ἀγίου πνευματο-
καλεωθῆταις Καταπανθύταις ἐκτὸς δό-
σεως χειρούς αἰτιαζονταις, φερόντοι μηδὲ
τὸ ποιητήταις τὸν ἔχασσον βαθμὸν λαμ-
παντες τῆς οικείου πάγματος· εἰ δὲ οἱ Πι-
λόμοισι, διὰ ἀπημίαν διορθουμάσσον. εἰ
δὲ πις ἀπλὴ χρονονία Φανεῖτοι ποτὶ τοῦ
πεποιηκας, μνέσθω καὶ τῷ διπλω-
σολικον

Psalms. 33.